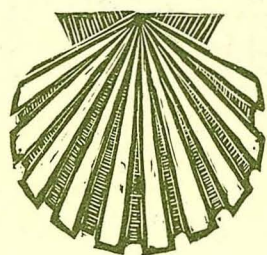

GOIGS EN DE SANT PARRÒQUIA

LLOANÇA VICENÇ DE SARRIÀ

Soldat de Déu, valerós,
puix tant us ama el Senyor,
sigueu nostre intercessor,
Vicenç, màrtir gloriós.

Oscà, sortosa ciutat
puix tal flor ha produït
i d'ella aquest fruit ha eixit
que el mateix Déu ha encisat.
Podem esperar, per vós,
d'Ell tota gràcia i favor.

No pogué humana malícia
amb cap turment doblegar
ni amb ses forces derrotar
vostra cristiana milícia;
era solaç i repòs
per vós, la pena major.

Sofríreu amb paciència
la crueltat de Dacià
quan, feroç, us torturà
de Saragossa a València.
Però fou més poderós
dins vostre, de Crist l'amor.

Turments que causen espant
foren els que vós passàreu,
i en cap d'ells no desmaiàreu
mostrant-vos ferm i constant.
Major glòria fou per vós
i pel tirà més horror.

Dacià, blasfemant de Déu,
quan sou mort us llança al mar
perquè no pot tolerar
els miracles que vós feu;
mes el mar retorna el cos
ple de fragància i olor.

La parròquia de Sarrià,
que us venera per patró,
us invoca amb devoció:
No ens deixeu de vostra mà,
ja que sou tan poderós
davant Déu nostre Senyor.

Puix nostre patró sou vós,
i Jesucrist, nostre amor,
sigueu nostre intercessor,
Vicenç, màrtir gloriós.

ORACIÓ

V/ El Senyor el revestí de festa R/ Li cenyí la corona de vencedor

Preguem: Déu omnipotent i etern, que féreu a sant Vicenç la gràcia de lluitar fins a la mort per la justícia; concediu-nos, per la seva intercessió, de suportar per amor vostre les adversitats i d'avançar amb totes les forces cap a vós, que sou la nostra vida. Per Crist Senyor nostre.

Text antic, lleugerament retocat

S. TORNADA

Sol-dat de Déu, va-le-rós, puix tant us a-ma el Se-nyor, Si-gueu nos-tre in-ter-ces-sor, Vi-cenç, màr-tir glo-ri-ós. Os-ca, sor-to-sa ciu-tat, puix tal flor ha pro-du-ït i d'e-lla a-quest fruit ha ei-xit que al ma-teix Déu ha en-ci-sat. Po-dem es-pe-rar, per vós, d'ELL to-ta grà-cia i fa-vor.

Música de Mn. Àngel Obiols

EDICIÓ DEL MIL·LENARI DE LA PARRÒQUIA

Boixos de Josep M. Nuet Martí

Els temples i els goigs

Els temples successius de Sant Vicenç de Sarrià són jalons primordials de la nostra història mil·lenària.

Primer fou la capella primitiva. Sabem que ja existia l'any 987. Després, l'església romànica que fou consagrada el 1147 pel bisbe de Barcelona, Guillem de Torroja. Més tard, cap a l'any 1379, l'església gòtica, reedificació i eixamplament de l'anterior, enriquida amb el retaule de Jaume Huguet, venturosament conservat. I l'església d'avui, construïda a finals del segle XVIII — està a punt de complir dos-cents anys —, i magníficament reconstruïda després dels estralls del 1936.

A través dels segles, els temples han estat signe visible de la comunitat cristiana sarriana i han marcat les grans etapes de la vida parroquial.

En la seva summa modèstia, simples fulls de paper imprès, els goigs també jalonen, molt més recentment, és clar, la història de la devoció sarriana a Sant Vicenç màrtir, patró nostre des de fa deu segles.

Els goigs són una expressió popular de pietat que ens ve de moltes generacions enrera, i que es manté per damunt dels canvis i evolucions de l'espiritualitat cristiana al nostre país.

Sense menysprear les edicions pretèrites — poques i la majoria molt senzilles, creiem, car l'inventari està per fer —, voldríem que la present fos com una fita important en la gogística parroquial. La circumstància commemorativa li dóna ja un relleu especial.

Esperem que aquesta "edició del mil·lenari" no serà pas la darrera. Deliberadament porta la data de gener 1988. És la primera edició del nostre segon mil·lenni.

Tant de bo que els sarriancs de la nostra generació puguem veure encara noves edicions, i que després se'n facin moltes més.

I que, del cel estant, puguem escoltar les generacions venidores com canten igual que nosaltres avui: "Soldat de Déu, valerós, puix tant us ama el Senyor, sigueu nostre intercessor, Vicenç, màrtir gloriós".

